

[Statsministeren.]

var væsentlig undergivet Besættelsesmagten, og vi blev tvunget til at aflevere disse Varer og derigennem den Valuta, som vi kunde have indtjent i meget stor Udstrækning, til Tyskland, uden at vi til sidst fik nogen reel Betaling derfor. Sverige var selvfølgelig, da det var uden for Krigen og Besættelsen, meget, meget bedre stillet; fordi det frit kunde handle, frit kunde producere og i hvert Fald i meget stor Udstrækning kunde udnytte den Højkonjunktur, som Krigen bragte med sig.

Norge og Sverige var selvfølgelig ved Krigens Slutning valutamæssigt langt, langt bedre stillet end vi, og det er de ogsaa i Dag, men deres Valutaforbrug, Nedgangen i deres likvide Valutabeholdning er efter de Oplysninger, jeg har faaet, ikke mindre, tværtimod snarere større, end den har været i vort Land under Venstres Regering. Jeg skal slet ikke tale om England; der jo, som alle ved, har optaget et meget stort amerikansk Laan. Jeg skulde ogsaa tro, at de, naar Hensyn tages til den større Befolkningmængde, det større Land, har forbrugt forholdsmæssigt mere, end det danske Samfund har gjort.

Jeg vil altsaa opfordre det ærede Medlem, som saa haardt gaar i Rette med Venstregeringen, til ogsaa at se lidt paa, at det ikke just er afgørende, om man er Venstremand eller Socialist; Tilbagegang i valutamæssig Stilling har der jo været paa Grund af de Vanskeligheder, som de forskellige Lande har staaet i, og som formentlig har nødvendiggjort et Valutaforbrug ud over det; som man i den givne Situation var i Stand til at skaffe Erstatning for.

Med Hensyn til det andet Forslag til Beslutning; det, som er stillet af Det radikale Venstre, vil jeg gerne sige, at jeg har egentlig sjældent set en Samling af saa urigtige Paastande og saa mange af dem samlet paa et saa lille Blad som her. Man gaar ud fra, at den Politik, som jeg har søgt at vinde Tilslutning til i den danske Befolkning, en Politik, der gaar ud paa at støtte Sydslesvigerne i deres Krav om i Fredstraktaten at faa sikret deres naturlige Selvbestemmelsesret, er en speciel Politik for mig, at det er min Særpolitik. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har i sin Tale i Gaar gennem Citater dokumenteret, at Venstre, baade dets Landsorganisation, dets Rigsdagsgruppe og Ministeriet, Gang paa Gang har stillet sig paa det samme Standpunkt, og derfor er Paastanden om, at dette er en Særpolitik for mig alene,

ganske hen i det blaa og har ingen som helst Forbindelse med Virkeligheden.

Saa siges der, at denne Politik er i principiel Uoverensstemmelse med den i 19. Oktober-Noten angivne Politik. Jeg finder, at denne Paastand er lige saa urigtig. Der er ingen principiel Uoverensstemmelse eller Modsætning mellem at ønske frie og lige Vilkaar for Danske og Tyske i denne Landsdel og at ønske en Afstemning efter et Aaremaal. Det er meget vel foreneligt, og det ene kan meget vel være en logisk Konsekvens af det andet. Der er efter min Mening heller ingen Modsætning mellem at kræve og arbejde for en administrativ Adskillelse mellem Slesvig og Holsten og at ønske en Afstemning ad Aare. Der er, saa vidt jeg kan se, heller ingen Uoverensstemmelse eller Modsætning mellem at ønske Flygtningene fjernet fra Sydslesvig og at ønske at sikre den naturlige Selvbestemmelsesret.

Og endnu mindre er der nogen Uoverensstemmelse eller Modsætning mellem at kræve Selvbestemmelsesretten og sige, at man staaar paa dens Grund, og at kræve en Afstemning; tværtimod, det forekommer mig, at den netop er en logisk Konsekvens deraf. At det er visse Medlemmers og visse Partiers Opfattelse, at det ikke er rigtigt at gøre det, er en helt anden Sag. Som sagt, der er ingen Modsætning eller Uoverensstemmelse af principiel Natur mellem at kræve det, som indeholdes i 19. Oktober-Noten, og at arbejde for en Udbygning og Tilføjelse i Retning af at skabe Mulighed for en Afstemning ad Aare.

Endelig siger dette Forslag til Beslutning, at min Stilling har skabt Uklarhed om Danmarks Stilling. Det er der ikke hverken i selve Forslaget eller i det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Tale givet noget som helst Bevis for, ja, der er end ikke antydning nogen som helst Sandsynlighed for Rigtigheden deraf, for Paastande accepterer jeg ikke, hverken som Bevis eller som Underbygning af Sandsynligheden for, at noget er rigtigt.

Det er min Overbevisning, at baade herhjemme og andetsteds kan de, der vil forstaa, meget let fatte, at en Mindretalsregering kun kan foretage de Henvendelser og faa vedtaget de Love, som et Flertal i Rigsdagen billiger, men at man udmærket tillige i den danske Befolkning og paa den danske Rigsdag kan arbejde for at vinde Tilslutning for en Tilføjelse til og Forbedring af den Politik, der føres, en Forbedring, som man ønsker, men som man paa et givet